

Megéri-e?

Nem egyszer hallunk vállalati panaszt arról, hogy nem tudják kellően kihasználni a rendelkezésre álló gépeket, berendezéseket. Hallottunk már szakemberpanaszt arról is; ők, ugyebár, készek a munkára, termelnének is, de hát a munkavédelem nem engedi, hogy tegyék a dolgukat.

Hivatkoztak ilyen akadályra építkezéseken, ahol szabálytalanul üzemeltették a felvonót. És olyan üzemekben, ahol a termelés feltételeit ugyan valóban megteremtették, de a munkavédelmi előírásoknak, a szociális ellátottság elemi szabályainak nem tettek eleget. Iylenkor aztán fölvetődik a kérdés: vajon nem inkább saját magukat kellene-e hibáztatniok? Levonni a megfelelő konzekvenciákat, gyors intézkedésekkel gyakorolni önkritikát? S egyáltalán: nem kellene-e sürgősen változtatni azon a szemléleten, amely csak utolsó sorban gondol az ember egészségét, épségét óvó, fontos előírásokra?!

A szemléletváltoztatás igényét jól érzékelteti egy adat — Csongrád megyében 1972 első hat hónapjában feltűnően sokszor kellett gépek, üzemek, munkahelyek működésének megálljt parancsolni. A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa munkavédelmi bizottságának felügyelői 38 esetben, a társadalmi munkavédelmi fel-

ügyelők pedig 16 alkalommal voltak kénytelenek kimondani a tiltó szót. Összesen tehát 54 esetben állt — hosszabb-rövidebb ideig — a munka, mert a felelőtlenség baleseti veszélyeit csak ilyen módon tudták megelőzni, elhárítani.

A több mint félszáz felügyesztés feltűnően nagy szám. És kapcsolódik a kérdés: megéri-e? S a kérdés azoknak szól, akik a maguk munkahelyén felelős vezetőként nem teszik meg a szükséges intézkedéseket s kiteszik a kollektívát annak a károsodásnak, amit például egy gép leállítása okoz.

A dolgozó ember egészségének védelme egyre fontosabb feladat, ugyanakkor egyre sokrétűbb is. A gyors ütemű műszaki fejlődés, az új meg új berendezések, technológiák alkalmazása új veszélyeket is hordoz, ezeket csak alapos, következetes megelőző munkával lehet kivédeni. S mivel természetes, hogy az SZMT munkavédelmi apparátusa — mint a fentiekből is kitészik — nem tett és nem is fog eredményeket tenni, a vállalatok vezetői csak egy tanulságot vonhatnak le a fenti adatokból: nem éri meg elhanyagolni a szabályokat, előírásokat, mert az ellenőrzés nem ismeri a tréfát, ezekben a dolgokban a humánus szigora dominál.

S. M.

Dr. Orbán László a szabadtérin

Vasárnap este ideális „szabadtéri időben” tartották a dóm előtti színpadon Shakespeare Rómeó és Júlia című drámájának második előadását. Az előadást megtekintette dr. Orbán László, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a művelődésügyi miniszter első helyettese, és dr. Nagy Miklós, az MSZMP KB tudományos közoktatási és kulturális osztályának vezetője is. Képünkön: dr. Orbán László a szabadtéri színpad nézőterén (baloldalt) Papp Gyulával, a városi tanács elnökhelyettesével, a Fesztivál Intézőbizottság elnökével beszélget. Sifis József felvétele

Történetek a térről

Félix László rendezői elképzelése szerint a Cigánybáró harmadik felvonásában Barinkay lovon érkezik Bécsbe. Hanem a ló már a lovászfű kezében ficánkolni kezdett, pedig Palcsó még csak készülődött a nyeregbe. Vártuk, hogy csillapodjon, de bizony az továbbra is ágaskodott, szilajkodott. Egyszer aztán megszólalt Palcsó, a rendezőhöz intézve szavait:

— Lacikám, vagy én, vagy a ló, mert ez egyszerre nem megy. Ha egy mód van rá, az idén szeretném elkerülni a combnyaktörést.

Mint ismeretes, tavaly nyáron Palcsó Sándor éppen Szegedről Pestre utaztával sajnálatos módon balesetet szenvedett, s ezért fél évig kénytelen volt lemondani a szereplésekről.

*

Két kisfiú ül a nézőtér első soraiban a Hunyadi próbáján. Izgatottan konferálják egymásnak a színpadon történő eseményeket. Az ifjú Mátyást alakító Várnai Edit (Erkel ugyanis ezt a szöveget alt hangra írta) oda-megy Szilágyi Erzsébethez, azaz az anyját alakító Ágay Karolához, és kezét csókol neki. Mire az egyik kisfiú megkérdezi a másikat... — Az a nő miért csókol kezét a másik nőnek? — Professzor! fölénytel szőlal meg a kérdészet: — Te buta, az nem nő, az a Mátyás király.

Csemer Géza

Ez az én színpadom!

Szegediek szatirikus műsora a rádióban

Kedves, szellemes, mulatságos műsort hallottunk vasárnap kora délelőtt a rádióban Szegedről, pontosabban a szegedi színházról. A műsor a vidéki, illetőleg ahogyan a rádiósok megfogalmazták, „nem-budapesti” színházak vetélkedőjén hangzott el — a budapesti Fészek Klubban. Ez az én színpadom! címmel. Elmélkedhetnénk, miért éppen a Fészekben kellett ezt a műsort megrendezni, miért nem valahol vidéken — pardon: „nem-Budapesten” — de hát ebben nyilván praktikus technikai okok játszottak közre. Így nem tehetünk mást: a stílus — sőt „szellemtörésen” szemet kell hunyunk.

Annál inkább, mert a műsor pompás mulatság volt, nemcsak a szegedieknek. Mert hogy mi szegediek szívesen vettük annak az imár tíz éve tartó hercehurcának a kifigurázását, ami a színház eddig teljesen eredménytelen rekonstrukcióját kíséri, természetes. Hogy a

„nem-szegediek” pontosan értették-e miről van szó, értették-e a szellemes áttételeket, nem tudjuk. Minden részletet biztosan nem látunk olyan világosan mint mi, de a lényeg azért nyilván nem maradt előttük homályban.

A műsor írói jórészt budapestiek voltak, a helyiek közül Papp Zoltán egy írással, Petri Ferenc négyvel szerepelt. Sajnáljuk, hogy Kulka Eszternek, a szerkesztő munkatársának, aki az anyagot összegyűjtötte, nem sikerült több helyi szerzőt felsorakoztatnia. Mindenekelőtt Mocsár Gábor távollmaradását sajnáljuk: a kitűnő szatirikus és gyakorló drámaíró biztosan tudott volna érdekeset mondani a szegedi színház közállapotairól.

A műsort Kovács János konferálta, és Konter László, Tolnai Miklós, Mentés József, Déry Mária, Máriáss József, Décsy Györgyi működtött közre benne. A szegedi színház nagy létszámához képest viszonylag kevesen.

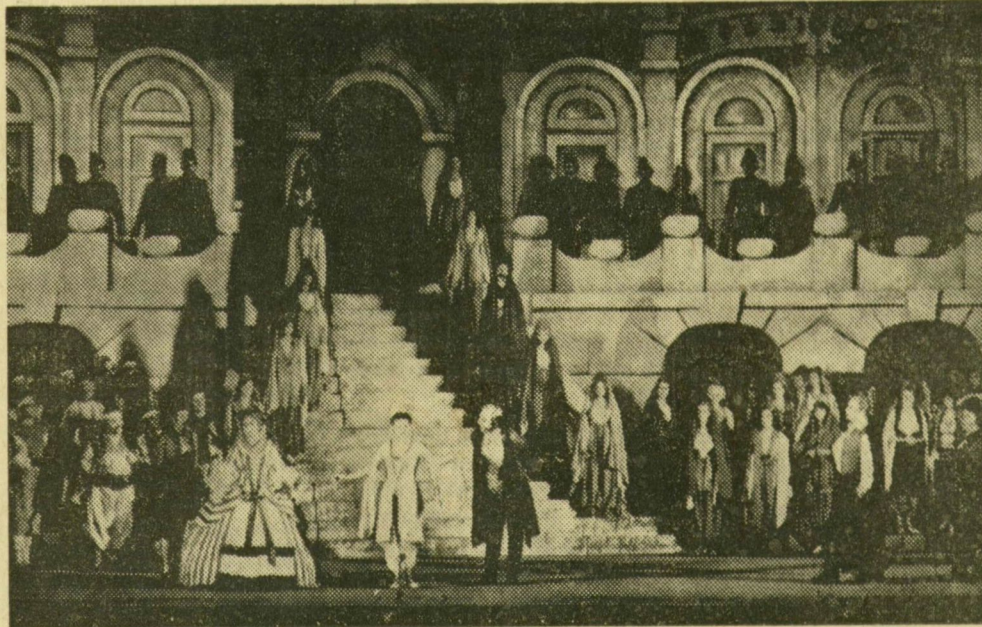
Régi magyar pénzek kiállítása

Meglepően sokan voltak kíváncsiak arra a kiállításra, amelyet a régi pénzek szegedi gyűjtői rendeztek vasárnap délelőtt a Juhász Gyula Múvelődési Házban. Még miskolciak, budapestiek, debreceniek, kecskeméti-ek és felegházaiak is részt vettek a megnyitón, amelyen a kétesztendő klub 108 tagjának képviselőitében Fekete Jenő tanár, a vezetőség tagja ismertette a bemutató anyagát.

A kiállításon, amely egyébként a klub harmadik kiállítása, kerekén 800 magyar pénzt mutatnak be I. István korától napjainkig. A történelem 54 magyar királyt tart számon, s mind-

egyikük szerepel egy vagy több érmevel vagy papírpénzzel. Ezek a papírpénzek a kivülálló számára talán a legérdekesebbek. Közöttük vannak például az úgynevezett „hadifogoly-pénzek”, amelyek egy-egy magyarországi táborban voltak érvényesek és használatosak, az első világháború idején, továbbá a különböző, Szegeden nyomott városi és „intézményi” pénzek, mint például a „színházi dollár”.

A kiállítás megnyitása után a résztvevők meghallgatták dr. Gedai Istvánnak, a Nemzeti Múzeum éremtára munkatársának érdekes előadását I. István király pénzeiről.

Túljutottunk a szegedi szabadtéri félidején. Már csak egy bemutató van hátra, a lengyel Slask-é, s lassan elbúcsúznak Szegedtől a művészek. Shakespeare Rómeó és Júlia című tragédiájának augusztus 19-én, szombaton lesz az utolsó előadása, és a népszerű daljáték, a Cigánybáró művészei holnap, szerdán búcsúznak a dóm előtti színpadtól és a szegedi közönségtől. Képünkön: jelenet a daljáték szabadtéri előadásának első felvonásából

Frissek a virágok

Látogatott a mezőgazdasági kiállítás

A rekkenő hőség és a mindig csöndesebbnek ígérkező hétkezdő nap ellenére tegnap, hétfőn sokan keresték föl a nagyszabású mezőgazdasági kiállítást.

A látogatók kritikus érdeklődéssel figyelték, meg tudják-e őrizni a meleg pavilonok forró levegőjében a virágok és a kirakott termények frissességét. Örömmel állapíthatták meg, hogy egyiket sem fenyegeti hervadás veszélye, illetve gondosan kicserélnék mindent, ami kikadozni kezd a melegben.

Eppen e természet adta szempont vezetett bennünket a külföldiek kiállításához is. A főkaputól jobbra Temesvár virágból kirakott címere és közvetlen környezete a román parképítők városrészépítő munkájáról ad képet. A különdíjjal jutalmazott Temesvári Virágkeresztet vendégkönyvéből a legfrissebb beírást olvastuk: „Nagyon szép”, de semmit nem hervadt az első oldal sorainak hitele sem: „csodálatosan szép”. Sajnálhatjuk, hogy ez a vállalat utolsó napját töltötte a vásárban.

Két holland cég szintén különdíjat nyert bemutatója szintűgy felveti a távol-ságból adódó problémákat, mint a románial, egyelőre a hűtött raktárak feledtetik az aggodalmakat. Rózsáik — aprók és nagyok — és szegfűváltzatokból kötött csokraik izelítőt adnak a híres virágtermelő ország díszeléből.

Városunk két kertészete, a Városgazdálkodási Vállalaté és a Felszabadulás Tsz-é

ilyen környezetben is „kihúzzhatja” magát. A vágott és cserepes virágok — a Városgazdálkodási Vállalat szépen kötött, színeivel is frissességét sugárzó csokrai vonzzák legjobban a tekintetet — és a velük szemben látható Vetőmag Vállalat szép kirakata egyaránt bizonyítja, hogy a virág idén is rangjához méltó helyet kapott a mezőgazdasági kiállításon.

A szakmai napok keretében tegnap délelőtt a Bajai Sütőipari Vállalat rendezett szakemberek és érdeklődők részvételével tájékoztatót. Az érdeklődést jelzi, hogy számos szerződést kötöttek a kereskedelmi vállalatok a sütőipar termékeire.

Somogyi Károlyné felvétele

Melegben is őrzik frissességüket a kiállítás termékei

A Szegedi Ünnepi Hetek mai programja

Korszerű mezőgazdaság és élelmiszeripar 1972. Őszi-barack-, bor- és virágkiállítás, vadászati kiállítás a Marx téren.

XIII. Szegedi Nyári Tárlat a Horváth Mihály utcai képtárban.

Samu Katalin szabadtéri szoborkiállítás a Tanácsköztársaság úti sétányon.

Fotóklub 8. Szegedi Szalonja a Bartók Béla Múvelődési Központban.

Kör '68 alkotócsoportjának fotókiállítás a Sajtóház művészklubjában.

Lechner Lajos-émlékiállítás a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában.

Elő szegedi képzőművészet címmel a Móra Ferenc Múzeum kiállítása a Szegedi Galéria termében.

A szegedi könyv a nemzetközi könyvben címmel a Somogyi-könyvtár könyvrítkaságainak bemutatója az olvasóteremben.

Képzőművészet a színpadon című kiállítás az újszegedi November 7. Múvelődési Központban.

Magyar pénzek 1000-tól 1972-ig címmel a Szegedi Gyűjtőklub kiállítása a Juhász Gyula Múvelődési Központban.

Szeged környéki népiélet című kiállítás a tápéi művelődési házban.